aljTadtu

فصل ينجم

مدل مرجع OSI

هنرجو پس از پایان این فصل می تواند:

- انواع لایهها در مدل OSI را شرح دهد.
- کار هر کدام از لایههای TCP IP و OSI را بداند.
- تفاوتهای دو مدل TCP/IP و OSI را بیان کند.
- مکانیزمهای به کار گرفته شده در تجهیزات امنیتی شبکه را شناسایی کند.

برای تبادل دادهها در یک محیط شبکهای، نیاز به وجود استاندارد است. دو استاندارد رایج در این زمینه عبارت است از TCP IP او VOSI.

TCP IP استانداردی است که به صورت عملی ابتدا پیاده شده سپس به صورت استاندارد در آمده است اما استاندارد OSI مفاهیم تئوری لایهبندی در شبکه را به خوبی نشان داده و به صورت عملی پیاده نشده است. OSI از طریق سازمان ISO تدوین و معرفی شد و پروتکلهای شبکه براساس این استاندارد تدوین و تولید شدهاند. در این استاندارد تمامی فعالیتهایی که سبب می شد اطلاعات از طریق شبکه و از رایانهای به رایانه دیگر منتقل شود در یک ساختار ۷لایهای به نام OSI قرار گرفت.

این استاندارد تمامی فرآیند تبدیل اطلاعات را از حالتی که در رایانه قابل استفاده است تا حالتی که از طریق کابل شبکه قابل ارسال باشد، دربر می گیرد.

هرکدام از این لایه ها قسمتی از فرآیند تغییر شکل اطلاعات را دربرمیگیرند. اطلاعات از هفتمین لایه وارد این چرخه شده و پس از تغییر شکل در هر لایه به لایه بعدی خود منتقل میشود.

[\]_ Transm ss on Contro Protoco / Internet Protoco

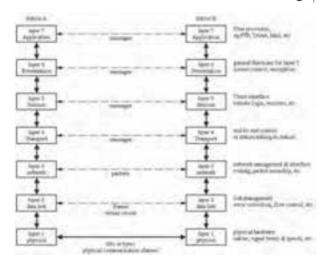
Y_ Open System Interconnect on

این عمل آن قدر ادامه پیدا می کند تا تغییرشکل کامل شود و محصول فرآیند تبدیل که یک بسته اطلاعاتی (Packet) است، به دست آمده و از لایه اول خارج شود. لایه های شبکه در استاندارد OSI عبارت است از:

جدول ۱_۵_ لايه هاى مدل OSI

Application	لایه کاربردی
Presentation	لايه نمايش
Session	لايه جلسه
Transport	لايه انتقال
Network	لايه شبكه
Data Link	لايه پيوند دادهها
Physical	لايه فيزيكى

نکتهای که در مورد لایهها می توان به آن اشاره کرد این است که هر لایه فقط با لایههای قبلی، بعدی و لایه نظیر خود در رایانه مقصد ارتباط دارد. در سیستم مبدأ این لایهها از بالا به پایین اطلاعات مورد نیاز لایه زیرین خود را فراهم می کنند و در سیستم مقصد از پایین به بالا، لایهها اطلاعات موردنیاز لایه بالایی را فراهم می کنند.

شكل ١_٥_ لايهها در مدل OSI

۱_۵_ انواع لایه در مدل OSI

لایه اول یا لایه فیزیکی در پایین ترین سطح قرار دارد و به طور مستقیم با همبندی شبکه در ارتباط است. لایه هفتم یا همان لایه کاربردی با کاربر در ارتباط بوده و از کاربر داده ها را دریافت کرده و به شبکه انتقال می دهد و برعکس. در ادامه به بررسی لایه ها می پردازیم.

۱_۱_۵_ لایه فیزیکی: لایه فیزیکی، اولین لایه مدل OSI بوده و در پایین ترین سطح این مدل قرار گرفته است. این لایه در ارتباط مستقیم با سخت افزار بوده و ویژگیهای فیزیکی شبکه نظیر: اتصالات، ولتاژ و زمان را مشخص مینماید. در این لایه نحوه اتصال دو رایانه به یکدیگر ازطریق کابلهای شبکه، نحوه اتصال کابل شبکه به رایانه، همبندیهای شبکه و سرعتهای آنها مشخص شده است. این لایه مسئول تبدیل اطلاعات از بیتها (صفر و یک دیجیتال) به سیگنالهای الکتریکی و ارسال آنها به صورت مجموعهای از سیگنالها در فرستنده و دریافت سیگنالها از شبکه و تبدیل آنها به بیت است. (در گیرنده)

۲ ــ ۱ ــ ۵ ــ ۷ است. وظیفه این لایه آماده کردن اطلاعات برای ارسال است و در واقع اطلاعاتی را که از لایه بالاتر یعنی لایه شبکه دریافت می کند به واحدهای کوچکتری به نام قاب تبدیل کرده و آنها را ارسال می کند. همچنین این لایه وظیفه دارد که اطلاعات را برای ارسال صحیح و بدون خطا کنترل کرده و به رایانه فرستنده صحت اطلاعات را برای ارسال صحیح و بدون خطا کنترل کرده و به رایانه فرستنده صحت اطلاعات را اعلام کند. این لایه خود از دو زیرلایه به نامهای LLC و MAC تشکیل شده است. هرکدام از این زیرلایهها وظایفی را به عهده دارند که شرح آنها به این قرار است:

زیر لایه LLC برقراری ارتباط نظیر به نظیر بین دو رایانه فرستنده و گیرنده، ایجاد قابها و کنترل خطاهایی که در اثر عوامل محیطی بر رسانه به وجود می آید را برعهده دارد. این زیر لایه عمل کنترل خطا را به این صورت انجام می دهد که هر قاب را ساخته و مرزهای ابتدا و انتهای آن را مشخص می کند. سپس قابها را شماره گذاری و ارسال می کند. رایانه مقصد قابهای ارسال شده را دریافت کرده و به ترتیب شماره، آنها را پشت سرهم قرار می دهد و اطلاعات را دوباره بازسازی می کند. زیر لایه LLC در رایانه گیرنده پس از دریافت هر قاب یک پاسخ برای رایانه فرستنده می فرستد. به این پاسخ مدر رایانه فرستنده می شود. رایانهای که فرستنده اطلاعات است با دریافت این Acknowledge می شود که قاب مذکور به طور صحیح و بدون بروز مشکل به مقصد رسیده است. رایانه فرستنده

_ Frame

Y_Log ca L nk Contro

تا مدتی منتظر می ماند تا برای تمامی قابهای ارسال شده، Acknowledge دریافت نماید. در صورتی که LLC برای قابی Acknowledge دریافت نکند، متوجه می شود که قاب مذکور آسیب دیده یا به مقصد نرسیده است؛ در این حالت قاب موردنظر را از روی شماره آن دوباره ساخته و برای رایانه مقصد ارسال می کند. این زیر لایه با این روش سالم رسیدن اطلاعات به مقصد را تضمین می کند.

زیرلایه دیگری که در لایه پیوند داده ها قرار دارد، زیرلایه MAC است. این زیرلایه چند وظیفه برعهده دارد. یکی از وظایف آن کنترل نحوه دسترسی به خطوط انتقال است.

از وظایف دیگر این زیرلایه کنترل آدرس فیزیکی کارتهای شبکه رایانه فرستنده و گیرنده است. هر کارت شبکه برای خود یک آدرس فیزیکی منحصر به فرد دارد که غیرقابل تغییر است. این آدرس بهوسیلهٔ کارخانه سازنده در کارت شبکه حک می شود.

تقریباً در اکثر شبکههای امروزی از سوئیچ که تمامی گرههای شبکه به آن متصل میگردند، استفاده می شود. با این که سوئیچها برای انواع شبکهها، گزینه ای مناسب می باشند، ولی همزمان با رشد شبکه و افزایش تعداد ایستگاهها و سرویس دهندگان، شاهد بروز مسائل خاصی خواهیم بود. ایستگاههای متصل به سوئیچ قادر به ارتباط با یکدیگر بوده و هریک به عنوان عضوی از یک Broadcast Domain مشابه می باشند. بدین ترتیب، در صورتی که ایستگاهی یک پیام Broadcast را ارسال نماید، سایر ایستگاههای متصل شده به سوئیچ نیز آن را دریافت خواهند کرد. سوئیچها، دستگاههای لایه دوم (مدل مرجع OSI) می باشند.

۳ـــ۱ـــ۵ـــ لایه شبکه : لایه شبکه، سومین لایه استاندار د OSI است. یافتن آدرس رایانههای مبدأ و مقصد و ایجاد یک مسیر ارتباطی بین مبدأ و مقصد و همچنین مسیریابی در شبکههای بزرگ (مانند شبکه اینترنت یا امثال آن) وظیفه اصلی این لایه است. این لایه پیچیده ترین لایه اکا است، زیرا عمل مسیریابی که فرآیند بسیار پیچیده ای است در این لایه اتفاق می افتد. این لایه اطلاعاتی را که از لایه بالاتر یعنی لایه انتقال دریافت می کند به واحدهای کو چک تری به نام بسته تبدیل کرده و آنها را ارسال می کند.

این لایه علاوه بر مسیریابی می تواند اعمال دیگری از جمله کنترل ترافیک را نیز انجام دهد. بدین معنی که در صورتی که بار ترافیک در مسیر عبور بسته اطلاعاتی بالا رود، این لایه وجود ترافیک را تشخیص داده و مسیر جدیدی را که ترافیک کمتری دارد برای عبور بسته ها انتخاب می کند. یکی دیگر از اعمالی که این لایه انجام می دهد، زمانی است که یک بسته اطلاعاتی برای رسیدن به مقصد مجبور است از شبکه ای به شبکه دیگر برود. در این شرایط ممکن است مشکلات زیادی بروز نماید؛

مثلاً ممکن است روش آدرسدهی رایانهها در شبکه مبدأ و مقصد متفاوت و نامتجانس باشد؛ رفع این مشکل و مرتبط کردن دو شبکه نامتجانس از دیگر وظایف این لایه است.

همانگونه که قبلاً اشاره گردید، اکثر سو ئیچها در لایه دوم مدلOSI فعالیت مینمایند. مدلی از سو ئیچ وجود دارد که شباهت زیادی با مسیریاب دارد و قادر به فعالیت در لایه سوم مدلOSI است.

زمانی که مسیریاب یک بسته اطلاعاتی را دریافت مینماید، در لایه سوم به دنبال آدرسهای مبدأ و مقصد گشته تا مسیر مربوط به بسته اطلاعاتی را مشخص نماید. سوئیچ استاندارد از آدرسهای MAC به منظور مشخص کردن آدرس مبدأ و مقصد استفاده مینمایند (از طریق لایه دوم).

۴_۱_۵_ لایه انتقال: وظیفه اصلی لایه انتقال، دریافت داده ها از لایه جلسه، در صورت نیاز شکستن داده ها به واحدهای کوچکتر به نام قطعه ۲، انتقال آن ها به لایه شبکه و حصول اطمینان از دریافت صحیح داده ها در انتهای دیگر (رایانه مقصد) است.

از وظایف دیگر لایه انتقال این است که این لایه باید مراقب برقراری و قطع اتصال در شبکه باشد. هم چنین این لایه مکانیزمی برای کنترل جریان ارسال داده ها در اختیار دارد، به طوری که این مکانیزم سبب می شود رایانه فرستنده، داده ها را با سرعتی ارسال کند که رایانه گیرنده قادر به دریافت آن ها باشد. این مکانیزم زمانی کاربرد پیدا می کند که یک رایانه سریع بخواهد اطلاعاتی را ارسال نماید و رایانه گیرنده، قدرت و سرعتی کمتر از رایانه فرستنده داشته باشد. در این شرایط لایه انتقال، سرعت ارسال رایانه فرستنده را تاحد سرعت رایانه گیرنده اطلاعات پایین می آورد.

یکی دیگر از خدمات این لایه، مدیریت نشانه است. در بعضی پروتکلها لازم است هیچکدام از طرفین، کاری را همزمان شروع نکنند. برای مدیریت بر فعالیتهای لایه جلسه، نشانههایی تهیه می شود که بین مبدأ و مقصد قابل مبادله اند. در این شرایط فقط طرفی که نشانه را در اختیار دارد می تواند فعالیت کند و طرف مقابل باید منتظر باشد تا نوبت او برای استفاده از نشانه فرابرسد.

یکی دیگر از اعمال لایه جلسه این است که روی قسمتهایی از رشته دادهها را علامتگذاری

_Router Y_Segment

میکند؛ در صورتی که بستهای هنگام ارسال مفقود یا خراب شود، لایه جلسه بسته را از روی کدهای آن شناسایی و دوباره ارسال میکند.

9_1_6_ لایه نمایش: لایه نمایش ششمین لایه OSI است. این لایه داده ها را به روش استاندارد کدگذاری میکند.

اکثر رایانهها اطلاعاتی مانند نام افراد، تاریخ، مقدار پول و اطلاعات مشابه دیگری را ارسال میکنند. این اطلاعات به صورت کاراکتر بوده و هیچ کدام رشتههای دودویی نیستند.

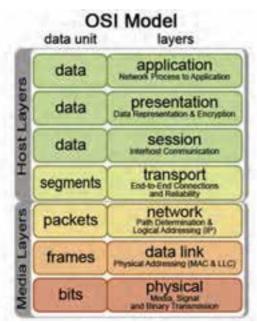
کدهای نمایش رشتههای کاراکتری، اعداد صحیح و... ممکن است در رایانههای مختلف متفاوت باشد. برای این که رایانهها با کدهای مختلف بتوانند با یکدیگر ارتباط برقرار کنند، اطلاعاتی که انتقال میابند باید با استفاده از کدهای استاندارد تعریف و ارسال شوند تا در تمامی رایانهها و با سیستم عاملهای متفاوت قابل دریافت و درک باشند.

۷_۱_۵_ لایه کاربردی : هفتمین لایه مدل OSI است و همه نرم افزارهای کاربردی برای ارتباط شبکه ای از آنها استفاده می کنند.

لایه کاربردی بزرگترین لایه در استاندارد OSI است. این لایه شامل سیگنالهایی است که خدمات سودمندی از قبیل انتقال پرونده و کنترل یک رایانه از راه دور را به کاربر ارایه میدهد،

درصورتی که لایههای پایین تر فقط در تبادل اطلاعات بین فرستنده و گیرنده نقش دارند. همچنین این لایه می تواند ارتباط برنامههای مختلفی را که در محیط شبکه وجود دارند، با بکدیگر برقرار کند.

به عنوان مثال، صدها نوع نرم افزار در دنیا وجود دارد که هرکدام روش خاص خود را برای نوشتن، ویرایش و حرکت مکاننما روی صفحه انجام میدهند، در صورتی که این لایه وجود نداشت، ممکن بود در اجرای برنامهها و ویرایش آنها دچار مشکل شویم. برای حل این مشکل لایه کاربردی، اطلاعات لازم را از این برنامهها

شكل ٢_٥_ و احدهاي اطلاعات در لايههاي مختلف مدل OSI

گرفته و با یک استاندارد مشخص آنها را به رایانه مقصد میفرستد.

وظیفه دیگر لایه کاربردی، انتقال پرونده است. در سیستم فایلهای مختلف، نام گذاری پروندهها، روش نمایش خطوط متن و غیره متفاوت است. این کار بههمراه وظایفی از قبیل پست الکترونیک، کنترل رایانه از راه دور و جستجو در بخشهای مختلف درون حافظه، وظیفه لایه کاربردی است.

TCP/IP و مقایسه دو یروتکل در بخشهای مختلف

TCP/IP استاندارد دیگری است که برای اتصال رایانه ها در شبکه مورد استفاده قرار می گیرند. به تعریف دیگر قرارداد کنترل انتقال اطلاعات میباشد. در جدول ۲_۵ این دو استاندارد در کنار هم نمایش داده شده و با هم مقایسه شده اند.

TCP/IP	OSI	لايدهاي	مقايسه	_0_٢	جدو ل '
--------	-----	---------	--------	------	---------

مدل چهار لايه TCP/IP	مدل مرجع OSI	
(Application) . K.V	لايه كاربرد	
لایه کاربرد (Application)	لايه ارايه	
(Transport) 15-1 N	لايه جلسه	
لایه انتقال (Transport)	لايه انتقال	
لايه شبكه (Internet)	لايه شبكه	
لايه وسط شبكه (Network Internet)	لايه پيوند دادهها	
	لايه فيزيكى	

همانطور که از جدول پیداست TCP/IP از چهار لایه تشکیل شده که در زیر چهارلایه TCP/IP را بررسی میکنیم.

- لایه و اسط شبکه: در این لایه تمام استانداردهای سخت افزاری و انواع پروتکل شبکه تعریف شده است. در این لایه می توان بین نرم افزار و سخت افزار شبکه ارتباط برقرار کرد.
- لایه شبکه: در این لایه پروتکل IP آدرسدهی و تنظیم می شود. در کل وظیفه این لایه دادن اطلاعات در مورد شبکه و آدرسدهی در آن می باشد که مسیریابها از آن بسیار استفاده می کنند.

- لایه انتقال: ابتدایی ترین وظیفه این لایه آگاهی از وضعیت بسته ها می باشد و در مرحله بعد وظیفه این لایه انتقال اطلاعاتی می باشد که نیاز به امنیت ندارد و سرعت برای آن ها مهم تر است.
- لایه کاربرد: در این لایه برنامههای کاربردی قرار دارند و لایهٔ نرمافزاری شبکه است و همچنین لایه پروتکلهای نرمافزاری نیز میباشد. از مهم ترین نکات درخصوص این لایه قرار داشتن، پروتکل انتقال پرونده (FTP) و پروتکل مدیریت پست الکترونیک (SMTP) و بقیه برنامههای کاربردی در این لایه میباشد.

بیشترین حملات برنامههای مخرب به ترتیب در لایه انتقال، شبکه، کاربردی و واسط شبکه است و سرویسها و مکانیزمها بیشتر در لایه شبکه به چشم می خورد و تجهیزات امنیتی با بهره گیری از مکانیزمهای مختلف، بیشتر در لایه انتقال، شبکه و کاربرد، وجود دارند.

خودآزمایی و پژوهش

۱_ به طور كلى وظايف لايه ها در مدل OSI چيست؟

۲_ بسته و قاب و قطعه چیست و هرکدام در چه لایهای معنی پیدا میکند؟

٣_ يافتن آدرس رايانه مقصد و مبدأ وظيفه كدام لايه است؟

۴_ لایه شبکه چه کاری انجام میدهد؟

۵_ دو زیر لایه پیوند داده کدام است؟

٤_ كار خطايابي و مسيريابي در كدام لايهها انجام مي شود؟